

6 komise odvolací pro obceby zemské, jmenované (kromě předsedy) na polovic od vlády, na polovic volení od sněmu a to z poplatníků daně důchodové.

Mezi jmenovanými nesmí býti více než dvě úředníku.

II.

Daně nepřímé.

---

§1. Jejich povaha a hlavní větve.

Ti daních přímých stát - obrací se přímo ku příjemci daně - zjišťuje pověchnou spůsobitost každého jednotlivce k dani bezprostředně tím, že vyšetřuje velikost výnosů, důchodů neb jmění a činí je předmětem daně. Daně předepisuje se určitým poplatníkům, a pravidla těm, kteří dle úmyslu zákonodávce vskutku ji nésti mají. I když se přičítají na jiné osobě, děje se to jen tehdy, když příslušná část výnosu neb důchodu dani podléhajícího v rukou té osoby se přechodně nalézá (s. nepřímé

vybírání daně úrokové). Daň vyměřuje se osobám povinným sumami číselně určitými na základě momentů trvalých, tj. pro víceleté periody neb aspoň pro celou periodu finanční platných a v úřadni seznamy zanesených, i vybírá se v pravidelných termínech.

Nepřímými daněmi (ve smyslu slova toho zde užíváním) jsou pak všechny ty, jež stihají jednotlivce jen v příležitosti určitých upotřebení jmenů, ať jest to upotřebení k určitým druhům výdělečných obchodů soukromohospodářských aneb upotřebení k úkoji osobních potřeb, které způsobí upotřebení slouží za příznaky (indicie, symptomy) způsobnosti jednotlivce k daním. Spůsobnost daňová se tedy ani přímo nevyšetřuje ani přímo nepostihuje, nýbrž vskutku jen nepřímě zasahuje.

Nesluší se mysliti tím, že jisté daně sem spadající vybírají se od celou určitých producentů rovněž v úřadni výkazy zapsaných (sládků, lihovarníků, cukrovarníků), ba vybírají se od nich po případě určitou zjednanou (paušální) sumou za celou periodu finanční. Platitel takové daně jest toliko prostředníkem mezi státem a skutečnými subjekty daně, tj. těmi,

kteří vskutku ji nésti mají a poneseou, pokud kupující výrobky dotčených vyrábětelů platiti budou i část daně v cenu vpočtenou (nebo ní přesunatou). Základem jest vždy jisté quantum výrobků, o němž se předpokládá, že se vyrobí a do domácí spotřeby přejde, vane jeho pak se nahradí daní za ně napřed vynaložená.

U při nepřímých daních zůstane z pravidla důchod pramenem daně, rozdíl jejich od přímých jest toliko rozdílem ve příčině předmětu (základu změření). Podle toho, je-li předmětem daně nějaká skutečnost soukromohospodářského obchodu vjdelkového (převod majetku, půjčka, směnné jednání atd.) nebo jistá spotřeba, dělí se daně nepřímé na dvě hlavní skupiny: daně obchodové (Verkehrssteuer) a daně spotřební (Consumptionst.).

V systematických daní neobjevují se ani obě tyto skupiny restu v pojem „nepřímých“ daní zahrnutý. Avšak zahrnutí to jest odůvodněno z příčin věcných i formálních: V obou případech totiž stihá jednotlivce dan' toliko za příležitosti určitých jednání, ve kterých vidí se příznak jeho osobní spůsobivosti k daní dokonale nepostřehnutí daněmi přímými.

Vzhlédati se mohou daně nepřímé ludi

v hotovosti nebo v podobě kolku. Tento způsob u daní obchodních jest vůbec nejhustší, u spotřebních jen výjimečný (kalendářový, novinový kolek; srov. i tabákovou daň). Mohou se dále vybíratí buď přímo, tj. od toho, kdo je dle úmyslu a finanční správy vskutku také má nésti, aneb u jiného, o němž se předpokládá, že je přesune. Tento způsob jest nejhustší u daní spotřebních, avšak přесunutí není vždy jisté. Ovšem i přесunutí nezamyšlené se může objeviti a to u mnohých daní z obchodů, kde jest (aspoň při nynějším jejich stavu) na největší hře náhod závislá okolnost, která strana vlastně daň vskutku ponese.

A. Daně spotřební.

Všeobecné nauky.

§ 2. Pojem a rozdělení daní spotřebních.

Daně spotřební jsou daně nepřímé, jejichž předmětem jsou jisté skutečnosti osobní spotřeby.

Daně spotřební dají se rozmanitě dělití dle předmětů, dle původu jejich dle potřeb, jimž slouží, dle momentů, ve kterém daň se ukládá, konečně dle